

สภาพปัจจุบันและแนวทางแก้ไขปัญหาการออกกลางคันของนักเรียน นักศึกษา
ตามความคิดเห็นของหัวหน้าฝ่าย ครูผู้สอน และนักเรียน นักศึกษา
วิทยาลัยอาชีวศึกษาผดุงประชายะลา ประจำปีการศึกษา 2564

นางธัญรัตน์ ญวงษ์ศรี

วิทยาลัยอาชีวศึกษาศึกษาผดุงประชายะลา
อำเภอเมือง จังหวัดยะลา
ศูนย์ส่งเสริมการอาชีวศึกษาเอกชน

ชื่อผลงานวิจัย	สภาพปัจจุบันและแนวทางแก้ไขปัญหาการออกกลางคันของนักเรียน นักศึกษา ตามความคิดเห็นของฝ่ายบริหาร อาจารย์ผู้สอน และนักเรียน นักศึกษา
ชื่อผู้วิจัย	นางธัญรัตน์ ฌวงษ์ศรี
ตำแหน่ง	หัวหน้าฝ่ายพัฒนานักเรียน นักศึกษา
วุฒิการศึกษา	ปริญญาตรี สาขาการจัดการทั่วไป (แขนงบัญชี)
สถานศึกษาที่ติดต่อ	วิทยาลัยอาชีวศึกษาผดุงประชาชะลา โทร. 073-212338
ปีที่ทำการวิจัยเสร็จ	2564
ประเภทงานวิจัย	สถาบัน

บทคัดย่อ (Abstract)

บทคัดย่อการวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาสภาพปัจจุบันปัญหาและแนวทางแก้ไข ปัญหาการออก กลางคันของนักเรียน นักศึกษาตามความคิดเห็นของหัวหน้าฝ่าย ครูผู้สอน นักเรียน นักศึกษา วิทยาลัยอาชีวศึกษาผดุงประชาชะลา ประจำปีการศึกษา 2564 กลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 170 คน โดยผู้วิจัย สามารถเก็บ ข้อมูลนักศึกษาที่ออกกลางคัน ได้เป็นจำนวน 170 คน คิดเป็นร้อยละ 100 เครื่องมือที่ใช้ในการ วิจัยครั้งนี้ คือ แบบสอบถามศึกษาสภาพปัจจุบัน ปัญหาและแนวทางแก้ไขปัญหาการออกกลางคันของ นักเรียน นักศึกษาตาม ความคิดเห็นของผู้บริหาร ครู นักเรียน นักศึกษา สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วน เบี่ยงเบนมาตรฐาน ประมวลผลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS/FW (Statistical Package for the Social Sciences) ผลการวิจัยพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่เป็นนักเรียน นักศึกษา คิดเป็นร้อยละ 88.82 รองลงมาเป็นครูผู้สอน คิดเป็นร้อยละ 7.06 และหัวหน้าฝ่าย คิดเป็นร้อยละ 4.12 ส่วน ใหญ่เป็นเพศหญิง คิดเป็น ร้อยละ 89.41 และเพศชาย คิดเป็นร้อยละ 10.59 ปัญหาและสาเหตุและแนวทางการ แก้ไขปัญหาการออกกลางคันของนักเรียน นักศึกษา ตาม ความคิดเห็นของหัวหน้าฝ่าย ครูผู้สอน และ นักเรียน นักศึกษา โดยรวมและเป็นรายด้าน 3 ด้าน คือ ด้านสถานศึกษา ด้านตัวนักเรียน นักศึกษา และด้านครอบครัว อยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาในภาพรวมด้านที่มีระดับสภาพปัญหามากที่สุด ที่สุด คือด้านตัวนักเรียน นักศึกษา ($\bar{X}$ =3.08) รองลงมา คือ ด้านสถานศึกษา ($\bar{X}$ =3.02) และด้าน ครอบครัว ($\bar{X}$ =3.00) ตามลำดับ เมื่อพิจารณาข้อเสนอแนะแนวทางแก้ไขปัญหาการออกกลางคันของ นักเรียน นักศึกษาตามความ คิดเห็นของหัวหน้าฝ่าย ครูผู้สอน นักเรียน นักศึกษา วิทยาลัยอาชีวศึกษา ผดุงประชาชะลา ประจำปีการศึกษา 2564 เพื่อการปรับปรุงแก้ไข พบว่า ด้านสถานศึกษา 1. ควรดูแล นักเรียน นักศึกษาให้เข้มงวดโดยเฉพาะนักเรียน นักศึกษาที่มีพฤติกรรมเสี่ยง เช่นการขาดเรียน ไม่เข้าเรียน ออนไลน์ เข้าชั้นเรียนสาย 2. ควรสุ่มตรวจหาสารเสพติดนักเรียน นักศึกษา ที่มีพฤติกรรมเสี่ยง เช่นเที่ยว กลางคืน คบเพื่อนกลุ่มเสี่ยง ด้านครูผู้สอน ควรสร้างความเข้าใจให้กับนักเรียน นักศึกษา เรื่องการเรียน ความเอาใจใส่และเข้าเรียนสม่ำเสมอ และด้านผู้ปกครอง 1. ควรเอาใจใส่นักเรียน นักศึกษา สนับสนุน ในการทำกิจกรรมและร่วมมือสถานศึกษา 2. การติดตามสอบถามเรื่องการเรียน/พฤติกรรมของนักเรียน นักศึกษาจากอาจารย์ที่ปรึกษา

ความสำคัญและความเป็นมาของปัญหา (บทที่ 1)

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ฉบับแก้ไขเพิ่มเติมปี 2545 มาตรา 22 ระบุว่า การจัดการศึกษาต้องยึดหลักว่าผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้และถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด กระบวนการจัดการศึกษาต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มตามศักยภาพ จากบทบัญญัติดังกล่าว ส่งผลให้การเรียนการสอนต้องจัดการเรียนเพื่อมุ่งเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ และมีการสอนในรูปแบบที่ให้ผู้เรียนและผู้สอนมีปฏิสัมพันธ์กันผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนโดยใช้วิธีสอนที่มีความหลากหลายเหมาะสมกับเนื้อหาวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม เพื่อให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาการเรียนรู้ และส่งเสริมให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ในด้านวิชาชีพที่สามารถนำไปใช้ในการประกอบอาชีพได้ในชีวิตประจำวัน

ในปัจจุบันการจัดการศึกษาวิชาชีพอยู่ภายใต้ความรับผิดชอบของหลายหน่วยงานของรัฐและเอกชน แต่เป็นที่ยอมรับกันว่ากรมอาชีวศึกษาเป็นแหล่งผลิตกำลังคนระดับอาชีวศึกษาทั้งแรงงานกึ่งฝีมือ แรงงานฝีมือและช่างเทคนิคที่สำคัญ หากพิจารณาในแง่ปริมาณและจะเป็นว่าประมาณร้อยละ 50 ของกำลังคนที่เข้าสู่ตลาดแรงงานในแต่ละปีและให้สอดคล้องกับแนวทางการพัฒนาประเทศในยุคโลกาภิวัตน์ซึ่งส่งผลกระทบต่อระบบเศรษฐกิจ สังคม การเมืองและวัฒนธรรม ประชาชนในชาติจะต้องเตรียมรับสถานการณ์ที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว การศึกษาจึงเป็นสิ่งสำคัญในการพัฒนามนุษย์ การศึกษาเป็นกระบวนการที่ส่งเสริมให้ประชาชนมีความรู้ความเข้าใจรู้จักใช้เหตุผลในการดำเนินชีวิตมีเจตคติที่ดี มีความรับผิดชอบต่อตนเอง ครอบครัว และสังคมโดยรวม นอกจากนี้การปฏิรูปการศึกษามีการปฏิรูปการจัดการศึกษาให้เน้นการศึกษาตลอดชีวิต โดยให้สถานศึกษาทุกระดับจัดหลักสูตรวิชาสามัญวิชาชีพ เพื่อสนองความต้องการการเรียนรู้ของคนในสังคมได้กำหนดให้เรื่องการพัฒนาฝีมือให้มีความชำนาญการมากยิ่งขึ้น และยังคงส่งเสริมให้เอกชนได้เข้ามาจัดการศึกษาวิชาชีพสาขาที่ต้องการจะทำให้ประชาชนมีโอกาสประกอบอาชีพได้ตรงกับความรู้ความสามารถเป็นผลให้ประชาชนในชาติมีฐานะทางเศรษฐกิจและความเป็นที่ดีขึ้น สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ.) มีมาตรการรองรับผู้เรียนที่เสี่ยงออกกลางคัน เช่น หนีเรียน เพราะเบื่อหน่าย ไม่มีความสุขกับการเรียน เป็นต้นโดยใช้การพัฒนาทักษะชีวิต และกระตุ้นให้เด็กตื่นตัวในส่วนผู้เรียนที่จำเป็นต้องออกกลางคัน โรงเรียนจะดูแลจนกว่าจะเข้าโรงเรียนใหม่ ฯลฯ แต่ในทางปฏิบัติโรงเรียนไม่ได้มีการดำเนินการแต่อย่างใด **คุณหญิงกษมา วรวรรณ ณ อยุธยา เลขาธิการ สพฐ.** กล่าวว่า เมื่อโรงเรียนพบกลุ่มเด็กที่เสี่ยงต่อการออกกลางคันแล้ว ไม่ได้มีแนวทางการดำเนินการหรือส่งต่อเด็กกลุ่มนี้ให้ไปในทิศทางใด และเด็กที่ออกกลางคันมีแนวโน้มเข้าสู่วงจรของปัญหาสังคม เช่น ยาเสพติด ก่ออาชญากรรม ฯลฯ นอกจากนี้ ยังเกิดจากโรงเรียนมักผลักผู้เรียนที่มีพฤติกรรมไม่ดีออกจากโรงเรียนมากกว่าแก้ปัญหาพฤติกรรมผู้เรียน นางทิชา ณ นคร ผู้อำนวยการศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน บ้านกาญจนาภิเษก กล่าวว่าเด็กและเยาวชนที่เข้าสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนส่วนใหญ่เป็นเด็กมัธยมต้น และเป็นเด็กที่โรงเรียนผลักออกมา เนื่องจากมีพฤติกรรมไม่เหมาะสม และไม่ได้รับการดูแลที่ดีพอภายหลังออกจากโรงเรียน

จากการสำรวจข้อมูลในแต่ละปีการศึกษามีนักเรียน นักศึกษาไม่สำเร็จการศึกษาตามระดับชั้นสาเหตุจากการออกกลางคันของนักเรียน นักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาผดุงประชาชะลาโดยในแต่ละปีมีจำนวนหลายคนตามที่นักเรียน นักศึกษาได้ลงทะเบียนเรียน การออกกลางคันของนักเรียน นักศึกษาไม่ว่าจะเกิดขึ้นกับสถานศึกษาใด ในระดับใดก็ตามย่อมส่งผลกระทบต่อการบริหารจัดการด้านงบประมาณและยังเป็นปัญหากับสังคมและประเทศชาติในอนาคต

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาสาเหตุสภาพปัจจุบันและแนวทางแก้ไขปัญหาการออกกลางคันของนักเรียน นักศึกษา ตามความคิดเห็นของหัวหน้าฝ่าย อาจารย์ผู้สอน และนักเรียน นักศึกษา เพื่อหาแนวทางการป้องกันและการแก้ไขปัญหาการออกกลางคันของนักเรียน นักศึกษา พร้อมทั้งนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์ในการจัดการศึกษาของวิทยาลัยอาชีวศึกษาผดุงประชาชะลา ให้มีประสิทธิภาพมากและเป็นการลดปัญหาการออกกลางคันในปีการศึกษาต่อไป

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาสภาพปัจจุบัน ปัญหาและแนวทางแก้ไขปัญหาการออกกลางคันของนักเรียน นักศึกษา
2. เพื่อนำผลการศึกษามาใช้ในการพัฒนาปรับปรุงแก้ไขปัญหานักเรียน นักศึกษาออกกลางคัน

วิทยาลัยอาชีวศึกษาผดุงประชาชะลา

สมมติฐานการวิจัย

สภาพปัญหาปัจจุบันมีผลต่อการออกกลางคันของนักเรียน นักศึกษา ด้านครูผู้สอน หลักสูตรการเรียนการสอน ด้านสถานศึกษา ด้านส่วนตัวของนักเรียน นักศึกษา และด้านครอบครัว

ขอบเขตการวิจัย

ขอบเขตด้านประชากร

ฝ่ายบริหาร ครูผู้สอน และนักเรียน นักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาผดุงประชาชะลา
ประจำปีการศึกษา 2564 จำนวน 170 คน

ขอบเขตเนื้อหา

เนื้อหาที่ศึกษาประกอบด้วย

1. การศึกษาสภาพปัจจุบันของฝ่ายบริหาร ครูผู้สอน และนักเรียน นักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาผดุงประชาชะลา
2. ความคิดเห็นและแนวทางแก้ไขปัญหาการออกกลางคันของ ฝ่ายบริหาร ครูผู้สอน และนักเรียน นักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาผดุงประชาชะลา ตามประเด็นต่อไปนี้
  - ด้านสถานศึกษา
  - ด้านส่วนตัวของนักเรียน นักศึกษา
  - ด้านครอบครัว

ตัวแปรที่ศึกษา

- 2.1 ตัวแปรต้น ผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ฝ่ายบริหาร ครูผู้สอน และนักเรียน นักศึกษา
- 2.2 ตัวแปรตาม สภาพปัจจุบัน ปัญหาและแนวทางแก้ไขปัญหาการออกกลางคันของนักเรียน นักศึกษา จำนวน 3 ด้าน ดังนี้
  - ด้านสถานศึกษา
  - ด้านส่วนตัวของนักเรียน นักศึกษา
  - ด้านครอบครัว

นิยามศัพท์เฉพาะ

การออกกลางคัน หมายถึง นักเรียน นักศึกษาที่สมัครเรียนและลงทะเบียนเรียนในระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ และระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง วิทยาลัยอาชีวศึกษาผดุงประชายะลา โดยขาดเรียนนาน ไม่มาติดต่อกับทางวิทยาลัยหรือออกไปก่อนที่จะสำเร็จการศึกษาตามหลักสูตร

นักเรียน หมายถึง นักเรียนที่สมัครเข้าเรียนและได้ลงทะเบียนเรียนในหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) วิทยาลัยอาชีวศึกษาผดุงประชายะลา

นักศึกษา หมายถึง นักศึกษาสมัครเข้าเรียนและได้ลงทะเบียนเรียนในหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) วิทยาลัยอาชีวศึกษาผดุงประชายะลา

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทราบสภาพปัจจุบัน ปัญหาและสาเหตุที่ส่งผลกระทบต่อ การออกกลางคันของนักเรียน นักศึกษา
2. ทราบความคิดเห็นที่มีต่อการแก้ไข ปัญหาการออกกลางคันของนักเรียน นักศึกษา
3. เป็นแนวทางในการปรับปรุงและพัฒนาการบริหาร การจัดการเรียนการสอนเพื่อป้องกันและลด ปัญหาการออกกลางคันของนักเรียน นักศึกษา

แนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง (บทที่ 2)

การวิจัยในครั้งนี้ได้กรศึกษาหลักการ ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ทั้งเอกสารสิ่งพิมพ์และเอกสารอิเล็กทรอนิกส์ที่เกี่ยวกับการศึกษาสภาพปัญหาการออกกลางคันของนักเรียน นักศึกษา โดยแบ่งการนำเสนอเป็น 3 ตอนนี้

1. ความหมายและสาเหตุการออกกลางคันของนักเรียน นักศึกษา
2. ปัจจัยที่มีผลต่อการออกกลางคันของนักเรียน นักศึกษา
3. ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวกับสาเหตุการออกกลางคันของนักศึกษา

1. ความหมายและสาเหตุการออกกลางคันของนักศึกษา

1.1 ความหมายของการออกกลางคัน การออกกลางคัน นับเป็นปัญหาที่สำคัญอย่างหนึ่งในระบบการศึกษา และจากการศึกษาพบว่า การออกกลางคันมีสาเหตุ จากผลข้อมูลพื้นฐานซึ่งจะแสดงถึงความหมายของการออกกลางคันไว้ หลายประการ ประกอบกับนักการศึกษาได้ให้ความหมายของการออกกลางคันแตกต่างกันไปตามแนวคิด และความเชื่อพื้นฐานของแต่ละท่านไว้ดังนี้

การออกกลางคัน หมายถึง การที่นักเรียนออกจากโรงเรียนมัธยมศึกษาก่อนสำเร็จการศึกษาในแต่ละระดับ ในลักษณะใดลักษณะหนึ่ง

(จรรยา วิรุฬรัตน์, 2520) การออกกลางคัน หมายถึง การที่นักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นออกจากโรงเรียนก่อนเรียนจบหลักสูตรชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยไม่ได้ไปเรียนต่อที่โรงเรียนอื่น มีอยู่ 2 ลักษณะ คือ

1. ออกจากโรงเรียนก่อนสิ้นปี การศึกษา เป็นลักษณะของนักเรียนที่ออกจากโรงเรียนระหว่างการเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 หรือ 2 หรือ 3

2. ออกจากโรงเรียนตอนสิ้นปีการศึกษา เป็นลักษณะของนักเรียนที่ออกจากโรงเรียนเมื่อจบหลักสูตรชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 หรือ มัธยมศึกษาปีที่ 2

(ศิริชัย กาญจนวาสี, 2520) การออกกลางคัน หมายถึง การที่นักเรียนถูกจำหน่ายชื่อออกจากสถานศึกษาในขณะที่ยังไม่สำเร็จ การศึกษา โดยไม่ใช่สาเหตุอันเนื่องมาจากย้ายสถานศึกษา

อุไรรัตน์ โพธิ์แก้ว (2536:บทคัดย่อ) ศึกษาสาเหตุการออกกลางคันของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขาศิลปหัตถกรรม ปี พ.ศ. 2536 ในวิทยาลัยอาชีวศึกษา สังกัดกรมอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ผลการศึกษาวิจัยพบว่า สาเหตุ 4 ด้าน ที่นักศึกษาศิลปหัตถกรรม ระบุว่า เป็นสาเหตุการออกกลางคัน เรียงลำดับความสำคัญดังนี้ 1. ด้านตัวนักศึกษา สาเหตุที่สำคัญ คือ ความรู้พื้นฐานไม่เพียงพอ แบ่งเวลาไม่เหมาะสมและขาดการเรียนบ่อย 2. ด้านสถานศึกษา สาเหตุที่สำคัญ คือ วิทยาลัยเคร่งครัดเรื่องกฎระเบียบมากเกินไป ครูมีทัศนคติไม่ดีต่อนักศึกษา และครูสอนโดยใช้ภาษาที่เข้าใจยาก 3. ด้านครอบครัว สาเหตุที่สำคัญ คือ รายได้ไม่เพียงพอในการสนับสนุนการเรียน ผู้ปกครองไม่เอาใจใส่ต่อนักศึกษา และผู้ปกครองให้นักศึกษาช่วงงานครอบครัว 4. ด้านสังคม สาเหตุที่สำคัญ คือ มีความขัดแย้งกับเพื่อน ฐานะแตกต่างกันและการดำเนินวิถีชีวิตแตกต่างกัน

2. ปัจจัยที่มีผลต่อการออกกลางคันของนักเรียน นักศึกษา

สรศักดิ์ กิตยานันท์ (2553:บทคัดย่อ) ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการออกกลางคันของนักศึกษาคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรี ประจำปีการศึกษา 2551 - 2553 พบว่า ปัจจัยส่วนตัวของนักศึกษา โดยที่ปัจจัยย่อยที่ส่งผลมากที่สุดได้แก่เรื่อง ผลการเรียนของท่าน เข้าเรียนมาแล้วมีผลคะแนนไม่ดี ปัจจัยในลำดับรองลงมาได้แก่ ปัจจัยด้านครอบครัว โดยที่ปัจจัยย่อยที่ส่งผลมากที่สุดได้แก่เรื่อง ท่านไม่ค่อยมีเวลาเรียนเพราะภาระหน้าที่ทางครอบครัว ปัจจัยด้านอาจารย์ผู้สอน โดยที่ปัจจัยย่อยที่ส่งผลมากที่สุดได้แก่เรื่อง ท่านคิดว่าอาจารย์ไม่มีเทคนิคการสอนที่น่าสนใจ ปัจจัยด้านการจัดการเรียนการสอน โดยที่ปัจจัยย่อยที่ส่งผลมากที่สุดได้แก่เรื่อง ท่านคิดว่าการสอนของหลักสูตรไม่สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน ปัจจัยด้านสังคม โดยที่ปัจจัยย่อยที่ส่งผลมากที่สุดได้แก่เรื่อง ท่านทะเลาะกับเพื่อนในชั้นเรียน ปัจจัยด้านการบริการและการสนับสนุนที่เอื้อต่อการเรียนการสอน โดยที่ปัจจัยย่อยที่ส่งผลมากที่สุดได้แก่เรื่อง ท่านคิดว่าอุปกรณ์การเรียนการสอนไม่เพียงพอ ปัจจัยด้านอาจารย์ที่ปรึกษา โดยที่ปัจจัยย่อยที่ส่งผลมากที่สุดได้แก่เรื่อง อาจารย์ที่ปรึกษาเข้าใจนักศึกษาและช่วยแก้ไขปัญหามาต่าง ๆ ได้ 2) เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ของปัจจัยที่มี

อิทธิพลในการออกกลางคันในแต่ละด้านของนักศึกษา พบว่า ค่าสหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรปัจจัยที่มีผลต่อการออกกลางคันของนักศึกษา มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญในเกือบทุกคู่ โดยตัวแปรที่มีความสัมพันธ์สูงสุด 3 อันดับแรก ได้แก่ ด้านปัจจัยส่วนตัวของนักศึกษาจะสัมพันธ์กับปัจจัยทางด้านครอบครัวมากที่สุด ส่วนปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ในระดับรองลงมาได้แก่ ปัจจัยด้านตัวผู้สอนจะสัมพันธ์กับปัจจัยทางด้านสังคมและอันดับสามได้แก่ ปัจจัยส่วนตัวของนักศึกษาจะสัมพันธ์กับปัจจัยด้านสังคม

รังสรรค์ วณิชจิวัฒน์และคณะ (2556:บทคัดย่อ) ปัญหาการออกกลางคันของนักเรียนนักศึกษา วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีชัยภูมิ จากการศึกษาพบว่า **ด้านสถานศึกษา** สาเหตุการออกกลางคันโดยนักเรียน นักศึกษาที่ออกกลางคันและนักเรียน นักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ซึ่งเป็นผู้เรียนและมีความรู้สึกโดยตรงต่อสภาพของสถานศึกษาจะมองถึงความเหมาะสมของอาคารเรียน การจัดระบบดูแลช่วยเหลือผู้เรียน และการรับผู้เรียนเข้าเรียนของสถานศึกษา การบริการอำนวยความสะดวก ผู้ปกครองนักเรียน นักศึกษาที่กำลังศึกษาจะมองถึงความสัมพันธ์ของสถานศึกษากับผู้เรียนและนโยบายการบริหารจัดการของสถานศึกษาบุคลากรทางการศึกษาวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีชัยภูมิจะมองถึงจัดกิจกรรมมากเกินไป และการจัดระบบ ดูแลช่วยเหลือผู้เรียน

ด้านครูผู้สอน สาเหตุการออกกลางคันโดย นักเรียนนักศึกษาที่ออกกลางคันและนักเรียนนักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ซึ่งเป็นผู้เรียนและมีความรู้สึกโดยตรงต่อสภาพของสถานศึกษาจะมองถึงความสัมพันธ์ของครูผู้สอนกับผู้เรียนและการเคร่งครัดในกฎระเบียบของครูเช่นเดียวกับ ผู้ปกครองนักเรียนนักศึกษาที่กำลังศึกษาจะมองถึงความสัมพันธ์ของครูผู้สอนกับผู้เรียนและการเคร่งครัดในกฎระเบียบของครู ส่วนบุคลากรทางการศึกษาวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีชัยภูมิจะมองถึงสื่อการเรียนการสอนไม่ทันสมัยและ กิจกรรมการสอนของครูไม่น่าสนใจ

ด้านหลักสูตรและการเรียนการสอน สาเหตุการออกกลางคัน โดย นักเรียนนักศึกษาที่ออกกลางคันและนักเรียนนักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ซึ่งเป็นผู้เรียนและมีความรู้สึกโดยตรงต่อสภาพของสถานศึกษาจะมองถึงการจัดแผนการเรียน (การจัดรายวิชาลงเรียนในภาคเรียนต่าง ๆ) ความเหมาะสมของเนื้อหาสาระที่กำหนดในหลักสูตรและความเหมาะสมของการจัดสถานที่เรียนและฝึกปฏิบัติ ตามลำดับ สอดคล้องกับผู้ปกครองนักเรียนนักศึกษาที่มองถึงบรรยากาศในการเรียนการสอนและ การจัดแผนการเรียน ในขณะที่บุคลากรทางการศึกษามองถึงอุปกรณ์การเรียนการสอนไม่ทันสมัยและไม่เพียงพอ และ ความเหมาะสมของการจัดสถานที่เรียนและฝึกปฏิบัติ ตามลำดับ

ด้านส่วนตัวของนักเรียน นักศึกษา สาเหตุการออกกลางคัน โดย นักเรียนนักศึกษาที่ออกกลางคันและนักเรียนนักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ซึ่งเป็นผู้เรียนและมีความรู้สึกโดยตรงต่อสภาพของสถานศึกษาจะมองถึง ความถนัด ความสนใจและทัศนคติต่อวิชาชีพที่เรียน การคบเพื่อนต่างเพศ ขี้เกียจเรียน และ ทะเลาะวิวาทกับวัยรุ่นนอกวิทยาลัยซึ่งสอดคล้องกับความคิดเห็นของผู้ปกครองนักเรียนนักศึกษาที่กำลังศึกษาและบุคลากรทางการศึกษา

สภาพครอบครัว สาเหตุการออกกลางคันโดย นักเรียนนักศึกษาที่ออกกลางคันและนักเรียน นักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ซึ่งเป็นผู้เรียนและมีความรู้สึก โดยตรงต่อสภาพของสถานศึกษาจะมองถึง ต้องการ รายได้จุนเจือครอบครัวและ ไม่มีเงินมาเรียนซึ่งตรงกับความเห็นของบุคลากรทางการศึกษาและผู้ปกครอง นักเรียนนักศึกษาและยังให้ความเห็นอีกว่าเกิดจากพ่อแม่ไม่สนใจการเรียนของนักเรียนและ พ่อแม่ทะเลาะ กัน แยกทางและอาศัยอยู่กับญาติ

ด้านสภาพแวดล้อม สาเหตุการออกกลางคันโดย นักเรียนนักศึกษาที่ออกกลางคันและนักเรียน นักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ซึ่งเป็นผู้เรียนและมีความรู้สึก โดยตรงต่อสภาพของสถานศึกษาจะมองถึง การ ปรับตัวให้เข้ากับวิทยาลัย ความปลอดภัยของหอพัก ที่พักห่างไกลจากสถานศึกษา ปัญหาความสัมพันธ์ ระหว่างครูกับนักเรียน (เข้มงวด กวดขัน ลงโทษรุนแรง) เกี่ยวกับสาธารณูปโภคในวิทยาลัย (น้ำประปา ไฟฟ้า ห้องน้ำ และหอพัก) สอดคล้องกับความเห็นของผู้ปกครองนักเรียน นักศึกษา และบุคลากร ทางการศึกษา

3. ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวกับสาเหตุการออกกลางคันของนักศึกษา

วิชัย วงษ์ใหญ่ (2529) ได้ให้ความสำคัญต่อการศึกษาข้อมูลจากตัวผู้เรียนว่า การศึกษา องค์กรประกอบต่าง ๆ เช่น สภาพแวดล้อมทาง เศรษฐกิจ สังคม การฝึกอบรมเลี้ยงดูจากครอบครัว ความ ต้องการ ความสนใจและความมุ่งหวังต่อวิชาที่เรียน องค์กรประกอบเหล่านี้จะส่งผลถึงการเรียนการสอนศิลปะ เป็นอย่างมาก

คณะผู้วิจัย งานครูที่ปรึกษา วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก สมุทรปราการ (2556:บทคัดย่อ) การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาสภาพปัจจุบันปัญหาและแนวทางแก้ไขปัญหาการออก กลางคันของ นักเรียน นักศึกษาตามความคิดเห็นของผู้บริหาร ครู นักเรียน นักศึกษา” วิทยาลัยเทคนิค กาญจนาภิเษก สมุทรปราการ และสาเหตุและแนวทางการแก้ไขปัญหาการออกกลางคันของนักเรียน นักศึกษา ตาม ความคิดเห็นของผู้บริหาร ครูผู้สอน และนักเรียน นักศึกษา โดยรวมและเป็นรายด้าน 6 ด้าน คือ ด้าน สถานศึกษา ด้านครูผู้สอน ด้านหลักสูตรและการเรียนการสอน ด้านส่วนตัวของนักเรียน นักศึกษา ด้าน ครอบครัว ด้านสภาพแวดล้อม เมื่อพิจารณาในภาพรวมด้านที่มีระดับสภาพปัญหามากที่สุด คือ ด้าน สภาพแวดล้อม ด้านส่วนตัวนักเรียนนักศึกษา ด้านหลักสูตรการเรียน การสอน ด้านครูผู้สอน สภาพ ครอบครั้ว เมื่อพิจารณาข้อเสนอแนะแนวทางแก้ไขปัญหาการออกกลางคันของนักเรียน นักศึกษาตามความ คิดเห็นของผู้บริหาร ครู นักเรียน นักศึกษา” วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก สมุทรปราการ ประจำปี การศึกษา 2556 เพื่อการปรับปรุงแก้ไข พบว่า ประเด็นที่ผู้ตอบแบบสอบถามเสนอแนะมากที่สุด ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับ สถานศึกษา พบว่า ประเด็นที่ผู้ตอบแบบสอบถามเสนอแนะมากที่สุด คือ สร้างโดม เข้าแถวตอนเช้าเพราะ อากาศร้อน รongลงมา ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับครูผู้สอน พบว่า ประเด็นที่ผู้ตอบแบบสอบถามเสนอแนะมาก ที่สุด คือ ครูควรปรับปรุงพัฒนาตนเองอยู่เสมอ ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับผู้ปกครอง พบว่า ประเด็นที่ผู้ตอบ แบบสอบถาม เสนอแนะมากที่สุด คือ ควรดูแลเอาใจใส่นักเรียนให้มากกว่าเดิม เอาใจใส่ลูกหลานมากกว่านี้ และให้ความสนใจร่วมมือกับสถานศึกษา

ระเบียบวิธีวิจัย (บทที่ 3)

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจเพื่อศึกษาสภาพปัจจุบัน ปัญหาที่ส่งผลกระทบต่ออาการออกกลางคั่นของนักเรียน นักศึกษา การแก้ไขปัญหาการออกกลางคั่นของนักเรียน นักศึกษาและข้อเสนอแนะเพื่อการปรับปรุง แก้ไขปัญหาการออกกลางคั่นของนักเรียน นักศึกษา วิทยาลัยอาชีวศึกษาผดุงประชายะลา โดยทำการศึกษาแนวคิดของฝ่ายบริหาร ครูผู้สอน และนักเรียน นักศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) และระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) วิทยาลัยอาชีวศึกษาผดุงประชายะลาที่ออกกลางคั่น ในปีการศึกษา 2564 โดยมีประเด็นปัญหาที่ศึกษา 5 ด้าน คือ ด้านครูผู้สอน ด้านหลักสูตรการเรียน การสอน ด้านสถานศึกษา ด้านส่วนตัวของนักเรียน นักศึกษา และด้านครอบครัว โดยมีวิธีดำเนินการวิจัย ดังต่อไปนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือในการวิจัย
3. การสร้างและพัฒนาเครื่องมือ
4. การเก็บรวบรวมข้อมูล
5. การวิเคราะห์และหาข้อมูลสถิติ

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ แนวคิดของฝ่ายบริหาร ครูผู้สอน และนักเรียน นักศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) และระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) จำนวน 170 คน โดยกระจายตามหน้าที่การปฏิบัติงาน โดยผู้วิจัยสามารถเก็บข้อมูลจากแนวคิดของฝ่ายบริหาร ครูผู้สอน และ ได้เป็นจำนวน 170 คน คิดเป็นร้อยละ 100 ของประชากรที่ใช้ในการวิจัย

2. เครื่องมือในการวิจัย

เครื่องมือในการวิจัยในการรวบรวมข้อมูล คือ แบบสอบถามสภาพปัจจุบันปัญหาและแนวทางการแก้ไขปัญหาการออกกลางคั่นของนักเรียน นักศึกษา ตามความคิดเห็นของฝ่ายบริหาร ครูผู้สอน และนักเรียน นักศึกษา โดยแบ่งเป็น 3 ตอนดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ซึ่งเป็นคำถามแบบตรวจสอบรายการ (Check List) จำนวน 2 ข้อ ประกอบด้วย สถานภาพ และเพศ

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัจจุบันปัญหาและแนวทางแก้ไขปัญหาการออกกลางคั่นของนักเรียน นักศึกษา ตามความคิดเห็นของฝ่ายบริหาร ครูผู้สอน และนักเรียน นักศึกษา เป็นคำถามชนิดแบบมาตราประมาณค่า (Rating Scale) จำนวน 3 ด้าน จำนวน 12 ข้อ

โดยแบ่งระดับความสภาพปัญหาออกเป็น 5 ระดับ โดยมีค่าระดับคะแนน ดังนี้

5 หมายถึง	ระดับความเป็นปัญหามากที่สุด
4 หมายถึง	ระดับความเป็นปัญหามาก
3 หมายถึง	ระดับความเป็นปัญหาปานกลาง
2 หมายถึง	ระดับความเป็นปัญหาน้อย

1	หมายถึง	ระดับความเป็นปัญหาน้อยที่สุด
		ซึ่งสามารถแบ่งค่าระดับคะแนนเฉลี่ย ดังนี้
4.51 - 5.00	หมายถึง	เป็นปัญหามากที่สุด
3.51 - 4.50	หมายถึง	เป็นปัญหามาก
2.51 - 3.50	หมายถึง	เป็นปัญหาปานกลาง
1.51 - 2.50	หมายถึง	เป็นปัญหาน้อย
1.00 - 1.50	หมายถึง	เป็นปัญหาน้อยที่สุด

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะเพื่อเป็นแนวทางในการแก้ไขปัญหาการออกกลางคัน ของนักเรียน นักศึกษา เป็นคำถามปลายเปิด (Open-ended) จำนวน 2 ข้อ คือ ข้อเสนอแนะสำหรับสถานศึกษา ข้อเสนอแนะสำหรับครูผู้สอน และข้อเสนอแนะสำหรับผู้ปกครอง เพื่อเปิดโอกาสให้ประชากรกลุ่มตัวอย่าง แสดงความคิดเห็นเพื่อเสนอแนะการแก้ไขปัญหาการออกกลางคันของนักเรียน นักศึกษา

4. การสร้างและพัฒนาเครื่องมือ

4.1 ศึกษาทฤษฎีเกี่ยวกับการออกกลางคันของนักเรียน นักศึกษา จากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำไปใช้เป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม

4.2 สร้างแบบสอบถามฉบับร่าง/ตรวจสอบความตรงของเนื้อหา (Content Validity) โดยการนำแบบสอบถามที่สร้างขึ้น ไปให้รองผู้อำนวยการ หัวหน้าหมวดวิชา ครูผู้สอน ตรวจสอบความถูกต้องของการใช้ภาษา ความครอบคลุมของข้อความในแต่ละประเด็นปัญหาแนวคิดการแก้ไขปัญหาการออกกลางคันของนักเรียน นักศึกษา

4.3 นำแบบสอบถามมาปรับแก้ตามคำแนะนำรองผู้อำนวยการ หัวหน้าแผนก ครูที่ปรึกษา

4.4 นำแบบสอบถามที่สมบูรณ์แล้วมาใช้เก็บข้อมูลจริง

5. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้ ผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง โดยมีรายละเอียดและขั้นตอนการดำเนินงานดังนี้

5.1 ผู้วิจัยประสานงานกับรองผู้อำนวยการฝ่ายต่างๆ ครูผู้สอน อาจารย์ที่ปรึกษา

5.2 ผู้วิจัยใช้วิธีการเก็บข้อมูลโดยให้เจ้าหน้าที่ฝ่ายบุคลากร นำแจกรองผู้อำนวยการฝ่ายบริหาร ครูผู้สอน และอาจารย์ที่ปรึกษานำแจกนักเรียน นักศึกษา

5.3 นำข้อมูลที่เก็บรวบรวมได้มาวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

6. การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติ

ในการวิเคราะห์ข้อมูลครั้งนี้ ผู้วิจัยแบ่งการวิเคราะห์ข้อมูลเป็น 2 ส่วนดังนี้

1. การวิเคราะห์เชิงปริมาณ

ผู้วิจัยทำการตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถาม ตรวจสอบให้คะแนนจากนั้นไปประมวลผลและวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ โดยใช้โปรแกรม SPSS for Windows โดยสถิติที่ใช้

ในการวิเคราะห์ คือ สถิติพรรณนา (Descriptive Statistics) ใช้สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

2. การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ

วิเคราะห์ข้อเสนอแนะเพื่อการปรับปรุง แก้ไขในด้าน คือ ข้อเสนอแนะสำหรับสถานศึกษา ข้อเสนอแนะสำหรับครูผู้สอน และข้อเสนอแนะสำหรับผู้ปกครอง เพื่อเปิดโอกาสให้ประชากรกลุ่มตัวอย่าง แสดงความคิดเห็นเพื่อเสนอแนะวิทยาลัยอาชีวศึกษาผดุงประชายะลา ในการแก้ไขปัญหาการออกกลางคัน ของนักเรียน นักศึกษา โดยวิเคราะห์ข้อมูลด้วยวิธีการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis)

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล (บทที่ 4)

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาสภาพปัจจุบัน ปัญหาและแนวทางแก้ไขปัญหาการออกกลางคันของนักเรียน นักศึกษา ตามความคิดเห็นของผู้บริหาร ครูผู้สอน นักเรียน นักศึกษา วิทยาลัยอาชีวศึกษาผดุงประชายะลา ประจำปีการศึกษา 2564 โดยประชากรกลุ่มตัวอย่าง คือ ฝ่ายบริหาร ครูผู้สอน และนักเรียน นักศึกษา ปีการศึกษา จำนวน 170 คน

โดยผู้วิจัยสามารถเก็บข้อมูลผู้ตอบแบบสอบถาม ได้จำนวน 170 คน คิดเป็นร้อยละ 100 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ตามความคิดเห็นของฝ่ายบริหาร ครูผู้สอน และนักเรียน นักศึกษา วิทยาลัยอาชีวศึกษาผดุงประชายะลา โดยนำเสนอผลการวิเคราะห์เป็น 2 ตอน ดังนี้

4.1 ผลการวิเคราะห์ผู้แสดงความคิดเห็นสภาพปัจจุบัน ปัญหาของ นักเรียน นักศึกษา ออกกลางคัน

การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้แสดงความคิดเห็นสภาพปัจจุบัน ปัญหาของนักเรียน นักศึกษาออกกลางคันประจำปี การศึกษา 2564 ด้วยวิธีการวิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐาน ของแบบสอบถาม ได้แก่ ค่าความถี่ และ ร้อยละ ผลการวิเคราะห์ดังนี้

ตารางที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน	ร้อยละ
สถานภาพ		
-หัวหน้าฝ่าย	7	4.12
-ครูผู้สอน	12	7.06
-นักเรียน นักศึกษา	151	88.82
รวม	170	100.00

ตารางที่ 1 (ต่อ)

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน	ร้อยละ
เพศ		
-ชาย	18	10.59
-หญิง	152	89.41
รวม	170	100.00

จากตารางที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามด้านสถานภาพ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นนักเรียน นักศึกษา คิดเป็นร้อยละ 88.82 ครูผู้สอน คิดเป็นร้อยละ 7.06 และหัวหน้าฝ่าย คิดเป็นร้อยละ 4.12

ตารางที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัญหาการออกกลางคันของนักเรียน นักศึกษาตามความคิดเห็นของหัวหน้าฝ่าย ครูผู้สอน และนักเรียน นักศึกษา วิทยาลัยอาชีวศึกษาผดุงประชายะลา

ปัญหาการออกกลางคัน	$\bar{X}$	S.D.	ระดับปัญหา
ด้านสถานศึกษา			
เนื้อหาวิชาที่เรียนยากเกินไป	3.12	1.22	ปานกลาง
เนื้อหาวิชาที่เรียนนำไปใช้ประโยชน์ได้น้อย	3.08	1.30	ปานกลาง
มาเรียนแล้วเห็นว่าหลักสูตรหรือสาขาวิชาไม่ตรงกับความต้องการของตนเอง	2.87	1.13	ปานกลาง
รวม	3.02	1.22	ปานกลาง
ด้านตัวนักเรียน นักศึกษา			
ขาดเรียนมาก/ผลการเรียนเฉลี่ยไม่ถึง 2.00	3.21	1.27	ปานกลาง
ความภาคภูมิใจในวิทยาลัย	3.18	1.23	ปานกลาง
ติดเกม/การพนัน/ติดยาเสพติด	3.12	1.22	ปานกลาง
ปรับตัวไม่ได้กับการเรียน	3.10	1.24	ปานกลาง
มีปัญหาทะเลาะวิวาท	2.78	1.26	ปานกลาง
รวม	3.08	1.24	ปานกลาง
ด้านครอบครัว			
สมาชิกในครอบครัวไม่สนับสนุน	3.21	1.27	ปานกลาง
ความสัมพันธ์ในครอบครัวไม่ราบรื่น	3.17	1.23	ปานกลาง
มีภารกิจต้องรับผิดชอบในครอบครัว เช่น เลี้ยงดูบุตร, ญาติผู้ใหญ่	2.87	1.13	ปานกลาง
รายได้ของครอบครัวมีไม่เพียงพอ	2.75	1.23	ปานกลาง
รวม	3.00	1.62	ปานกลาง

จากตารางที่ 3 สภาพปัญหาการออกกลางคันของนักเรียน นักศึกษา ตามความคิดเห็นของหัวหน้าฝ่าย ครูผู้สอน และนักเรียน นักศึกษา วิทยาลัยอาชีวศึกษาผดุงประชายะลา เมื่อพิจารณาในภาพรวมพบว่า สภาพปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง ประเด็นที่มีระดับสภาพปัญหามากที่สุด ดังนี้

ด้านสถานศึกษา เมื่อพิจารณาในภาพรวมพบว่า สภาพปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง ประเด็นที่มีระดับสภาพปัญหามากที่สุด คือ เนื้อหาวิชาที่เรียนยากเกินไป ($\bar{X}=3.12$) เนื้อหาวิชาที่เรียนนำไปใช้ประโยชน์ได้น้อย ($\bar{X}=3.08$) และเรียนแล้วเห็นว่าหลักสูตรหรือสาขาวิชาไม่ตรงกับความต้องการของตนเอง ($\bar{X}=2.87$)

ด้านตัวนักเรียน นักศึกษา เมื่อพิจารณาในภาพรวมพบว่า สภาพปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง ขาดเรียนมาก/ผลการเรียนเฉลี่ยไม่ถึง 2.00 ($\bar{X}=3.21$), ความภาคภูมิใจในวิทยาลัย ($\bar{X}=3.18$), ดิเคม/การพนัน/ติดยาเสพติด ($\bar{X}=3.12$), ปรับตัวไม่ได้กับการเรียน ($\bar{X}=3.10$) และมีปัญหาทะเลาะวิวาท ($\bar{X}=2.78$)

ด้านครอบครัว เมื่อพิจารณาในภาพรวมพบว่า อยู่ในระดับปานกลางสมาชิกในครอบครัวไม่สนับสนุน ($\bar{X}=3.21$), ความสัมพันธ์ในครอบครัวไม่ราบรื่น ($\bar{X}=3.17$), ภารกิจต้องรับผิดชอบในครอบครัว เช่น เลี้ยงดูบุตร, ญาติผู้ใหญ่ ($\bar{X}=2.87$), และรายได้ของครอบครัวมีไม่เพียงพอ ($\bar{X}=2.75$)

ข้อเสนอแนะ

1. ด้านสถานศึกษา

-ควรดูแลนักเรียน นักศึกษาให้เข้มงวดโดยเฉพาะนักเรียน นักศึกษาที่มีพฤติกรรมเสี่ยง เช่น การขาดเรียน มาสาย ไม่เข้าแถว เข้าชั้นเรียนสาย

-ควรสุ่มตรวจหาสารเสพติดนักเรียน นักศึกษา ที่มีพฤติกรรมเสี่ยง เช่น เที่ยวกลางคืน คบเพื่อนกลุ่มเสี่ยง

2. ด้านครูผู้สอน

-ครูผู้สอนควรสร้างความเข้าใจให้กับนักเรียน นักศึกษา เรื่องการเรียน ความเอาใจใส่และเข้าเรียนสม่ำเสมอ

3. ผู้ปกครอง

-ควรเอาใจใส่นักเรียน นักศึกษา สนับสนุนในการทำกิจกรรมและร่วมมือสถานศึกษา

-ติดตามสอบถามเรื่องการเรียนรู้/พฤติกรรมของนักเรียน นักศึกษาจากอาจารย์ที่ปรึกษา

สรุปผลการอภิปรายและข้อเสนอแนะ (บทที่ 5)

การศึกษาสภาพปัจจุบันปัญหาและแนวทางแก้ไขปัญหาการออกกลางคันของนักเรียน นักศึกษาตามความคิดเห็นของหัวหน้าฝ่าย ครูผู้สอน และนักเรียน นักศึกษา วิทยาลัยอาชีวศึกษาผดุงประชายะลา ประจำปีการศึกษา 2564 เพื่อศึกษาสภาพปัจจุบันปัญหาและแนวทางแก้ไขปัญหาการออกกลางคันของนักเรียน

นักศึกษา และนำผลจากการศึกษามาใช้เป็นข้อมูลในการประเมินผล เพื่อการพัฒนาปรับปรุงป้องกันนักเรียน ออกกลางคัน 3 ด้าน ด้านสถานศึกษา ด้านตัวนักเรียน นักศึกษา และด้านครอบครัว

อภิปรายผลการวิจัย

ผลการวิจัยในครั้งนี้ ได้ข้อมูลจากการการศึกษาสภาพปัจจุบัน ปัญหาและแนวทางแก้ไขปัญหาการ ออกกลางคันของนักเรียน นักศึกษาตามความคิดเห็นของหัวหน้าฝ่าย ครูผู้สอน และนักเรียน นักศึกษา วิทยาลัยอาชีวศึกษาผดุงประชาระยะลา ประจำปีการศึกษา 2564 ตรงตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย จากผลการ ดำเนินการวิจัยดังรายละเอียดที่กล่าวมาแล้วข้างต้น มีประเด็นที่สามารถนำมาอภิปรายได้ดังนี้

สภาพปัญหาการออกกลางคันของผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่า ในภาพรวมทุกด้านสภาพ ปัญหาส่วนใหญ่อยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาในภาพรวมด้านที่มีระดับสภาพปัญหามากที่สุด คือ ด้านตัวนักเรียน นักศึกษา ($\bar{X}=3.08$) รองลงมา คือ ด้านสถานศึกษา ($\bar{X}=3.02$) และด้านครอบครัว ($\bar{X}=3.00$) ตามลำดับ การวิจัยครั้งสอดคล้องกับผลการศึกษา สรรค์ชัย กิตยานันท์ (2553) ปัจจัยที่มี อิทธิพลต่อการออกกลางคันของนักศึกษา ส่งผลมากที่สุดได้แก่เรื่อง ผลการเรียน เข้าเรียนมาแล้วมีผล คะแนนไม่ดีกับนักเรียน นักศึกษา

ในภาพรวมของข้อเสนอแนะแนวทางแก้ไขปัญหาการออกกลางคันของนักเรียน นักศึกษาตามความ คิดเห็นของหัวหน้าฝ่าย ครูผู้สอน และนักเรียน นักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาผดุงประชาระยะลาประจำปี การศึกษา 2564 เพื่อการปรับปรุงแก้ไขพบว่า ประเด็นที่ผู้ตอบแบบสอบถามเสนอแนะมากที่สุด ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับสถานศึกษา พบว่า สถานศึกษาควรดูแลนักเรียน นักศึกษาให้เข้มงวดโดยเฉพาะ นักเรียน นักศึกษาที่มีพฤติกรรมเสี่ยง เช่นการขาดเรียน มาสาย ไม่เข้าแถว เข้าชั้นเรียนสาย ควรสุ่มตรวจหา สารเสพติดนักเรียน นักศึกษา ที่มีพฤติกรรมเสี่ยง เช่นเที่ยวกลางคืน คบเพื่อนกลุ่มเสี่ยง ด้านผู้ปกครอง ควรเอาใจใส่ในตัวนักเรียน นักศึกษา สนับสนุนในการทำกิจกรรมและร่วมมือสถานศึกษา ติดตามสอบถามเรื่อง การเรียน/พฤติกรรมของนักเรียน นักศึกษาจากอาจารย์ที่ปรึกษา และด้านครูผู้สอนควรสร้างความเข้าใจกับ นักเรียน นักศึกษา เรื่องการเรียน ความเอาใจใส่และเข้าเรียนสม่ำเสมอทุกรายวิชา

ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้ในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 ด้านส่วนตัวนักเรียน นักศึกษาและครอบครัว เป็นสภาพปัญหาที่เป็นสาเหตุให้รักเรียน นักศึกษาออกกลางคันอีกประการหนึ่ง ทั้งนี้ ครูที่ปรึกษามีความสำคัญอย่างยิ่งในการสร้างความเข้าใจที่ ถูกต้อง และให้คำปรึกษาแก่ผู้เรียน ทั้งในด้านการแบ่งเวลาในการเรียนและการทำงานให้เหมาะสม เรื่องการปรับตัวของนักเรียน นักศึกษาในการเรียนอาชีวศึกษา หรือการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรเพื่อสร้าง ความสัมพันธ์ระหว่างนักเรียน นักศึกษาให้มากขึ้น โดยการบริการให้คำปรึกษาและแนะแนวต้องทำอย่าง จริงจังและต่อเนื่อง นอกจากนี้

1.2 ด้านครูผู้สอน วิทยาลัยอาชีวศึกษา ควรสร้างความเข้าใจกับครูผู้สอนและนักเรียน นักศึกษาทุกคนเกี่ยวกับความหลากหลายและแตกต่างกันของผู้เรียน การเอาใจใส่ดูแลผู้เรียนและการสร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่างผู้สอนและผู้เรียน เพื่อหาแนวทางในการจัดการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพและตอบสนองความแตกต่างระหว่างบุคคล ปรับปรุงพัฒนาการสอนของครูผู้สอนเกี่ยวกับการใช้สื่อ/อุปกรณ์ทางการศึกษา ให้คะแนนด้วยความยุติธรรม และแจ้งผลการสอบให้นักศึกษาได้ทราบข้อบกพร่องของตนเอง เพื่อการปรับปรุงแก้ไขได้ทันที่

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการศึกษาวิจัยสภาพปัจจุบัน ปัญหาและแนวทางแก้ไขปัญหาการออกกลางคันของนักเรียน นักศึกษาตามความคิดเห็นของผู้ปกครอง และนักเรียน นักศึกษา วิทยาลัยอาชีวศึกษาผดุงประชา-ยะลาโดยนาระเบียบวิธีวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) มาร่วมศึกษาด้วย เพื่อจะได้ข้อมูลประกอบในการแก้ปัญหามากขึ้น

2.2 ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบสภาพปัญหาการออกกลางคันของนักศึกษา ในแต่ละปีการศึกษาว่ามีตัวแปรด้านใดที่สอดคล้องกัน หรือตัวแปรใดแตกต่างกันและแตกต่างกันอย่างไร เพื่อเป็นข้อมูลในการเตรียมความพร้อมสำหรับการป้องกันประเด็นที่มักจะเกิดซ้ำ ๆ ไม่ให้เกิด

บรรณานุกรม

- จรรยา วิรุฬรัตน์. สำเหตุการออกกลางคันของนักเรียนในระดับมัธยมศึกษา. วิทยานิพนธ์ปริญญา มหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2520.
- ฝ่ายพัฒนากิจการนักเรียน นักศึกษา. การศึกษาสภาพปัจจุบันปัญหาและแนวทางแก้ไขปัญหาการออกกลางคันของนักเรียน นักศึกษาตามความคิดเห็นของผู้บริหาร ครู นักเรียน นักศึกษา วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก สมุทรปราการ ประจำปีการศึกษา 2556: สมุทรปราการ.
- รังสรรค์ วนิชจิวัฒน์และคณะ (2556) ปัญหาการออกกลางคันของนักเรียน นักศึกษา วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีชัยภูมิ : จังหวัดชัยภูมิ.
- สรรคชัย กิตยานันท์.(2553). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการออกกลางคันของนักศึกษา คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรี : กาญจนบุรี.
- ศิริชัย กาญจนวาสี . (2548) . ทฤษฎีการประเมิน . พิมพ์ครั้งที่ 5 . กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อุไรรัตนา โพธิ์แก้ว. (2536:บทคัดย่อ) ศึกษาสาเหตุการออกกลางคันของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขาศิลปหัตถกรรม ปี พ.ศ. 2536 ในวิทยาลัยอาชีวศึกษา สังกัดกรมอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ:กรุงเทพฯ.

